

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Допущено до захисту
Завідувач кафедри

(підпис)
“ ” _____ 2019 р.

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
на здобуття освітнього ступеня бакалавр
за напрямом підготовки 6.030501 «Економічна теорія»

на тему: «Державне регулювання економіки: теорія та практика»

Виконавець:

студентка факультету економіки та управління
підприємництвом
Слюсар Дар'я Вікторівна _____
/підпис/

Науковий керівник:

к. е. н., доцент
Чередниченко Галина Анатоліївна _____
/підпис/

Одеса 2019

АНОТАЦІЯ

Слюсар Д. В. «Державне регулювання економіки: теорія та практика».

Кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеня бакалавра за напрямом підготовки 6.030501 «Економічна теорія» – Одеський національний економічний університет. – Одеса, 2019.

У роботі розглядаються теоретичні підходи до державного регулювання економіки та їх застосування на практиці. Визначаються теоретичні основи соціально орієнтованої моделі державного регулювання економіки й основні положення неокласичної теорії і неоліберальної концепції, що покладені в основу державного регулювання економіки ряду розвинутих країн. Проаналізовано особливості успішної моделі економіки Китаю як симбіозу планово-регульованої та ринкової економік. Визначено можливі напрями та заходи щодо використання в Україні успішного світового досвіду державного регулювання економіки з метою посилення інноваційності та соціальної спрямованості вітчизняної економіки.

Ключові слова: державне регулювання економіки, моделі державного регулювання економіки, соціально орієнтована економіка, кейнсіанська теорія, неокласична теорія, неолібералізм, соціально-економічний розвиток, промислова політика, інноваційна політика, соціальна політика.

ANNOTATION

Slyusar D. «State regulation of the economy: theory and practice».

Qualifying work on obtaining a bachelor's degree in the specialty 6.030501 "Economic Theory" – Odessa National Economics University. – Odessa, 2019.

The work deals with theoretical approaches to state regulation of the economy and their application in practice. The theoretical foundations of the socially oriented model of state regulation of the economy and the main points of the neoclassical theory and the neoliberal concept that formed the basis for the state regulation of the economy of a number of developed countries are determined in this work. The features of a successful model of the Chinese economy as a symbiosis of planned regulated and market economies are analyzed. The possible directions and measures for the use of successful world experience of state regulation of the economy in Ukraine are determined with the aim of strengthening the innovation and social orientation of the domestic economy.

Keywords: state regulation of economy, models of state regulation of economy, socially oriented economy, Keynesian theory, neoclassical theory, neoliberalism, social and economic development, industrial policy, innovation policy, social policy.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ ТА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ НА ПРАКТИЦІ.....	6
1.1. Теоретичні основи соціально орієнтованої моделі державного регулювання економіки.....	6
1.2. Неокласична теорія і неоліберальна політика як основи державного регулювання економіки.....	25
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ УСПІШНОГО ДОСВІДУ ЗАСТОСУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ НА ПРИКЛАДІ КИТАЮ..	42
2.1. Модель економіки Китаю як симбіоз планово-регульованої та ринкової економік.....	42
2.2. Результативність нової економічної політики Китаю.....	54
РОЗДІЛ 3. НАПРЯМКИ ВИКОРИСТАННЯ В УКРАЇНІ УСПІШНОГО СВІТОВОГО ДОСВІДУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ...	65
3.1. Економічний прорив Китаю – приклад для економіки України.....	65
3.2. Перспективи посилення інноваційності та соціальної спрямованості економіки України.....	76
ВИСНОВКИ.....	87
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	92

ВСТУП

Актуальність теми. Регулювання економіки є найважливішою функцією держави в умовах сучасного ринкового господарювання. Місце і роль держави в економіці кожної країни визначається ефективністю застосовуваних засобів і заходів державного регулювання за допомогою яких вирішуються різні соціально-економічні та інші завдання. У сучасних умовах спостерігається посилення державного впливу на економічні процеси, змінюються організаційні форми взаємодії державних органів з господарюючими суб'єктами, відбуваються суттєві зміни в цілях, механізмах, апараті управління, в поєднанні державного та ринкового механізмів регулювання. Це загальна тенденція, що характерна для більшості країн з розвиненою ринковою економікою.

В Україні на сучасному етапі розвитку ринкових відносин дуже важливим є визначення стратегії подальших соціально-економічних реформ і розробка та запровадження моделі ефективного державного регулювання національної економіки з метою подолання численних проблем, пов'язаних з низькими рівнями конкурентоспроможності економіки та добробуту більшої частини населення, а також з загостренням соціально-економічних протиріч та конфліктів. Всі ці проблеми накопичились за 28 років попереднього етапу ринкових реформ в пострадянській економіці України, значною мірою із-за низького рівня ефективності державного регулювання вітчизняної економіки.

Державне регулювання стосується інтересів всіх суб'єктів господарської та соціальної сфер, здійснює величезний вплив на їх розвиток. Воно повинно використовуватись в інтересах всього суспільства для активізації всіх форм суспільно корисної діяльності та обмеження негативних процесів в економіці. В основі державного регулювання – використання певних важелів і методів, прямих і непрямих регуляторів соціально-економічних процесів. Різні аспекти економічної діяльності держава регулює через бюджетну і банківську системи, державні замовлення, митну службу тощо. Державне регулювання

встановлює правила і порядок економічної діяльності, відповідальність за дотримання цих правил. Водночас державне регулювання забезпечує самостійну діяльність усіх економічних структур.

Необхідність державного регулювання економіки по-різному обґрунтовується в економічній літературі, в працях багатьох зарубіжних та вітчизняних учених: В. М. Бевзенко, Н. С. Березіної, С. М. Береславського, К. Вікселля, В. М. Геєця, С. Д. Дзюбика, Л. І. Дідківської, Л. Ерхарда, Г. Касселя, Дж. М. Кейнса, Б. П. Курашвілі, П. Г. Лахно, Є. Ліндаля, Т. Г. Морозової, С. В. Мочерного, І. В. Музичука, Н. Р. Нижника, В. Ойкена, В. П. Орешина, Ю. В. Пасічника, А. Пігу, І. Є. Рисіна, Д. М. Стеченко, Г. С. Третьяка, Ф. Хайека, Н. М. Хоми, І. С. Чорнодіда, В. С. Щербини та ін. Однак при значній кількості теоретичних розробок і практичних рекомендацій щодо державного регулювання економіки не всі аспекти цієї проблеми достатньо розроблені, особливо в контексті специфічних рис державного регулювання економіки в Україні та визначення напрямів підвищення його ефективності з позицій суспільних інтересів.

Тому **метою** кваліфікаційної роботи на здобуття освітнього ступеня бакалавра є дослідження теорії і практики державного регулювання економіки для виявлення можливостей створення ефективної системи державного регулювання економіки в Україні.

Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі **завдання**:

- розглянути теоретичні основи соціально орієнтованої моделі державного регулювання економіки;
- охарактеризувати неокласичну теорію і неоліберальну концепцію як основу державного регулювання економіки;
- дослідити модель економіки Китаю як симбіозу планово-регульованої та ринкової економік;
- проаналізувати результативність нової економічної політики Китаю;
- обґрунтувати можливості використання в Україні досвіду економічного прориву Китаю;

– на основі світового досвіду виявити перспективи та напрямки посилення інноваційності та соціальної спрямованості економіки України.

Об’єктом дослідження кваліфікаційної роботи є процеси державного регулювання економіки.

Предметом дослідження кваліфікаційної роботи є теорія та світова практика державного регулювання економіки, аналіз успішного досвіду застосування державного регулювання економіки на прикладі Китаю та виявлення напрямів створення ефективної системи державного регулювання економіки в Україні.

Методи дослідження. Методологічною основою кваліфікаційної роботи на здобуття освітнього ступеня бакалавра є діалектичний метод як загальний спосіб пізнання. Зокрема, його складова – метод сходження від абстрактного до конкретного – дозволив від загальних положень щодо сутності державного регулювання економіки, його функцій та тенденцій удосконалення, що були обґрунтовані на різних етапах економічного розвитку відповідними напрямками економічної теорії, перейти до характеристики особливостей конкретних національних моделей державного регулювання економіки. Метод порівняльного аналізу застосований для аналізу різних теоретичних підходів до обґрунтування державного регулювання економіки, порівняння конкретних моделей державного регулювання економіки та наслідків їх застосування в умовах різних країн. Для аналізу успішного досвіду застосування державного регулювання економіки та визначення напрямків використання цього досвіду в Україні використовувалися методи аналізу та синтезу. Виходячи з принципів діалектичної логіки, єдності історичного та логічного ми обґрунтовували теоретичні положення та висновки даної роботи.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, які об’єднують шість підрозділів, висновків та списку використаної літератури.

ВИСНОВКИ

Отже, підводячи підсумок, можна зробити наступні висновки.

1. В основу соціально орієнтованої моделі економіки було покладено кейнсіанські теоретичні положення та практичні рекомендації, постулати шведської (стокгольмської) економічної школи і фрайбурзької школи (європейська інтерпретація неолібералізму) стосовно значної ролі держави у пом'якшенні жорсткості дії ринкових механізмів в контексті економічних ризиків та диференціації населення по доходам. Ця модель, ефективно використовуючи прогресивний потенціал приватної власності та ринкової конкуренції, забезпечила високий рівень виробництва суспільних благ та добробуту населення.

2. Проведений аналіз наукової літератури дозволив виділити ряд загальних рис соціально орієнтованої моделі державного регулювання економіки: високі показники ВВП та стабільні темпи їх зростання; переважання у суспільстві середнього класу з відносно високим рівнем життя; відсутність великої диференціації доходів різних верств населення; державні соціальні гарантії населенню (безкоштовні медична допомога, освіта, надання соціального житла, гідні пенсії та ін.); значна роль держави в перерозподілі доходів, практика державно-приватного партнерства, участь соціал-демократів в політиці; ефективні форми демократичного устрою і громадянського суспільства. Основне завдання соціально орієнтованої моделі державного регулювання економіки полягає у забезпеченні підвищення добробуту населення в тих випадках, коли це не здатний зробити ринок. Цей вплив здійснюється за такими напрямками: вплив на структуру виробництва і конкурентне середовище ринку, забезпечення розвитку різноманітних форм власності, а також виконання соціальних зобов'язань держави. Таке державне втручання, яке означає більш високий рівень державних видатків, спрямованих на інвестиції, виплати соціальних трансфертів, виробництво суспільних благ тощо, призводить до скорочення соціальної нерівності,

розширення виробництва суспільних благ і збільшення гарантованого мінімуму доходів.

3. Неокласицизм – це напрям в економічній науці і господарській практиці, що визнає основним принципом економіки саморегулювання, свободу господарюючих суб'єктів від зайвої державної регламентації. Неокласики прагнули довести внутрішню стійкість економічної системи за рахунок досконалої конкуренції при обмеженому державному регулюванні економіки. Так, М. Фрідмен вважав, що ринкова кон'юнктура, а не державне регулювання найкращим чином гарантує зайнятість населення і стабільність цін. Тому для довгострокової перспективи ймовірність позитивних наслідків державних втручань невелика, і держава має якомога менше і гнучкіше втручатися в ринкові відносини. Важливим напрямком в неокласицизмі, що запропонував свою концепцію державного регулювання економіки, став неолібералізм. Фрайбурзька школа неолібералізму, що представляла європейську інтерпретацію неолібералізму, заклала теоретичні основи концепції соціального ринкового господарства. Згідно поглядів неолібералів, ринок вважається найбільш ефективною формою господарювання, що створює найкращі умови для економічного зростання. Однак ефективна децентралізована економіка не виникає стихійно, а має формуватися під керівництвом держави, яка підтримує конкурентний порядок і зайнятість, контролює діяльність монополій, забезпечує стабільність грошової одиниці. Теоретичні постулати чикагської школи (монетаризм) і теорії економіки пропозиції, що відображали американську інтерпретацію неолібералізму, були покладені в основу неоліберальних моделей державного регулювання, що отримали назву «рейганоміка» і «тетчеризм».

4. Симбіоз планово-регульованої та ринкової економік є досить нестандартною формою організації державного регулювання. У найбільш повній формі такий тип економіки організований в КНР. Проводячи поступову, збалансовану політику реформування, спрямовану на трансформацію централізованої економіки до економіки змішаного типу,

Китай сформував особливу економічну систему, яка вдало сполучає елементи державного капіталізму і народного соціалізму, та перетворився на одну з наймогутніших країн світу. Китай створив особливі економічні зони та інші форми локального застосування ринкових методів господарювання. За роки реформ з'явилося різноманіття форм власності суб'єктів господарювання: державна, приватна, колективна (кооперативна, обцинна, акціонерна тощо), а також підприємства з іноземними інвестиціями. Державна влада Китаю проводить поступову лібералізацію імпоротної діяльності, пов'язану зі збереженням досить високого рівня протекціоністського захисту китайського ринку, що є невід'ємною частиною промислової політики. Особливістю економічної системи Китаю є сполучення планових важелів управління (директивне планування) з ринковими. Держава здійснює регулювання на макрорівні, ринок – на мікрорівні. Принцип розподілу за працею (соціалістичний принцип) сполучається з принципом розподілу за вкладеним капіталом (капіталістичний принцип). Ця концепція отримала назву моделі «соціалістичної ринкової економіки».

5. Успіхи нової економічної політики Китаю змусили провідних експертів світу говорити про Китайську Народну Республіку як одного з найбільших товаровиробників світу та потужного конкурента західного світу. Китайський підхід до державного регулювання економіки, а саме розробка конкретних заходів економічної політики, що відрізняються поступовістю (градуалізмом), вторинність політичного реформування перед економічним, пріоритетність модернізації та зовнішньоекономічної експансії, що викликає довіру і підтримку з боку населення та іноземних інвесторів, привели до того, що нині в Китаї досягнуті найвищі середньорічні темпи економічного зростання в світі. Навіть в період несприятливої світової кон'юнктури в 2008-2011 рр. середньорічні темпи економічного зростання були найвищими і варіювали від 9,2 до 10,4%. Китайська економіка завдяки державній підтримці реального сектора економіки, значним інвестиціями в інфраструктуру, стійкості банківської системи та її спрямованості на інвестування реального

сектора, переорієнтації з експорту на стимулювання внутрішнього попиту в країні не зазнала ударів світової фінансово-економічної кризи 2008-2009 рр. При цьому держава, забезпечуючи економічне зростання, розробляючи програми соціально-економічного розвитку провінцій, прагне його не сповільнювати з метою недопущення «перегріву» і порушення економічної стабільності, а зробити зростання економіки якісно іншим, більш збалансованим, з урахуванням підтримки балансу на ринку праці.

6. Враховуючи невисокий рівень соціально-економічного розвитку нашої країни, особливо важливо вивчати досвід Китаю в сфері державного регулювання економіки. Китайські реформи дали змогу країні за тридцять років перетворитись з відсталої аграрної держави у потужного промислового монстра та найбільш потенційно конкурентоздатну економіку світу. Саме тому український уряд має перейняти ті механізми, які застосовував Китай з врахуванням тих недоліків, які, на жаль, уже здобула економіка України за роки незалежності й саме ці базові кроки мають стати екстраполяційною основою для побудови української парадигми підвищення конкурентоздатності економіки. Використання китайського досвіду для України найбільш доцільно у контексті повернення керованості соціально-економічними процесами, стратегічного планування розвитку економіки країни.

7. За результатами проведеного дослідження можна рекомендувати такі заходи активізації інноваційної діяльності в економіці України: удосконалення на державному рівні нормативно-правового регулювання інноваційної діяльності з метою її стимулювання, забезпечення спрямованості державного регулювання економіки на підтримку інноваційного розвитку підприємств через створення сприятливих інституційних умов для інноваційної активності, розроблення та впровадження ефективних інструментів державної підтримки інноваційної діяльності, зокрема збільшення обсягів її фінансування; розвиток інноваційної інфраструктури; підвищення конкурентоспроможності сектору

наукових досліджень та розробок з метою інтеграції у світові тенденції в інноваційній сфері шляхом активізації співпраці українських та іноземних учасників інноваційної діяльності.

8. Соціально орієнтована модель економічного розвитку України повинна містити такі складові: економічне зростання на основі чинників інтенсивного типу, стійкий соціально-економічний розвиток; накопичення й розвиток людського капіталу; стимулювання соціально-економічної активності населення та адаптація його до ринкових відносин; формування середнього класу; зростання реальних доходів населення, збільшення реальної заробітної плати та пенсій; забезпечення соціального захисту економічно несамостійних груп; забезпечення рівного доступу населення до суспільних благ; забезпечення ефективності соціальних видатків з державного і місцевих бюджетів; підвищення ролі регіонів у реалізації соціальних програм.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Амоша О. Соціальна орієнтація економіки: проформа чи реальність? / О. Амоша, С. Гринецька // Економіст. – 2012. – № 7. – С. 4-7.
2. Ачалова Л. В. Немецкая модель социально-рыночного хозяйства: этапы становления, теоретические основы концепции и необходимость ее модернизации / Л. В. Ачалова // Горный информационно-аналитический бюллетень. – 2007. – №7. – С. 99-105.
3. Бевзенко В. М. Концептуальні засади теорії державного регулювання / В. М. Бевзенко // Адміністративне право і процес: шляхи вдосконалення законодавства і практики: матеріали наук.-практ. конфер., (22 грудня 2006 р., м. Київ). – К.: Київ. нац. ун-т внутр. справ, 2006. – 360 с.
4. Березина Н. С. Государственное управление: от философских оснований до созидания сильного и процветающего государства: монография / Н. С. Березина, О. А. Высоцкий, И. И. Ганчеренок. – Минск: Акад. упр. при Президенте Респ. Беларусь, 2007. – 461 с.
5. Береславський С. М. Регуляторна політика. Як оцінити наслідки регуляторних актів / С. М. Береславський, Г. М. Білоус, Д. В. Ляпін. – К.: Ін-т конкурент. сусп-ва, 2002. – 128 с.
6. Ван Гэпин Социально-экономическое развитие Китая: Автореф. дис. канд. социол. наук: 22.00.03 / Ван Гэпин. – М., 2011. – 26 с.
7. Ватаманюка З. Інститутційні засади формування економічної системи України: теорія і практика / З. Ватаманюка // Львів: «Новий світ–2000». – 2005. – 648 с.
8. Величко В. В. «Градуалізм» як особливість політики перехідної економіки Китаю / В. В. Величко // Економіка і прогнозування. – 2015. – № 4. – С. 133-147.
9. Геєць В. М. Перехідна економіка: підручник / В. М. Геєць, Є. Г. Панченко, Е. М. Лібанова. – К.: Вища школа, 2003. – 591 с.
10. Го Сибao. Почему экономика Китая растет так быстро: анализ,

основанный на теории преимуществ запаздывающего развития / Го Сибao [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.opec.ru/1303650.html>

11. Горяча О. Л. Сучасний аналіз інноваційної сфери України та шляхи її активізації / О. Л. Горяча, І. А. Сільченко // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2015. – № 3. – С. 21-25.

12. Грибова Н. В. Актуальные вопросы экономического развития Китая в современных условиях / Н. В. Грибова // Проблемы национальной стратегии. – 2017. – №6. – С. 185-205.

13. Гриньова В. М., Новікова М. М. Державне регулювання економіки: Підручник. – К.: Знання, 2008. – 398 с.

14. Демченко Г. В. Аналіз інноваційної активності промисловості України в умовах інтенсивного розвитку світової економіки / Г. В. Демченко // Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Серія: Економічні науки. – 2016. – № 4. – С. 98-104.

15. Дегтяр А. О. Державне управління в економічній сфері: навч. посіб. / А. О. Дегтяр, М. В. Гончаренко, М. М. Коваленко. – Х.: Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2015. – 244 с.

16. Дзюбик С. Д. Основи економічної теорії: Навч. посіб. / С. Д. Дзюбик, О. С. Ривак. – К.: Знання, 2006. – 481 с.

17. Дідківська Л. І. Державне регулювання економіки: навч. посібник / Л. І. Дідківська, Л. С. Головка. – К.: Знання-Прес, 2010. – 209 с.

18. Жуджунь Дин. Феномен экономического развития Китая / Дин Жуджунь, М. М. Ковалев, В. В. Новик. – М.: издательский центр БГУ, 2008. – 446 с.

19. Задніпряна Т. С. Умови створення інноваційної моделі розвитку економіки України / Т. С. Задніпряна // Вісник Нац. техн. ун-ту «ХПІ»: зб. наук. пр. – Харків: НТУ «ХПІ». – 2011. – № 7. – С. 16-22.

20. Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» від 16.10.2012 року № 5460-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – №19-20. – Ст. 166.

21. Карелина Е. А. Модернизация стратегии экономического развития Китая в условиях нестабильности мировой экономики: дисс. на соиск. уч. степ. канд. экон. наук: спец. 08.00.14 / Е. А. Карелина. – М., 2016. – 166 с.
22. Камінський М. І. Президент Франклін Рузвельт і його «Новий курс» реформ / М. І. Камінський // Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. – 2014. – № 12. – С. 213-217.
23. Квист Дж. Социальные реформы в скандинавских странах в 1990-е годы: использование теории нечеткого набора для оценки соответствия идеальным типам / Дж. Квист [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://zaeto.ru/nuda/socialenie-reformi-v-skandinavskih-stranah-v-1990-e-godi-ispol/main.html>
24. Коваленко М. М. Держава та банківський сектор: реалістична організація взаємодії: монографія / М. М. Коваленко. – Х.: Tim Publishing Group, 2015. – 332 с.
25. Курашвили Б. П. Очерк теории государственного управления / Б. П. Курашвили. – М.: Наука, 1987. – 292 с.
26. Куц Г. М. Неолібералізм: основні ідеї та інтерпретації / Г. М. Куц // Вісник Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна. – 2010. – № 912. – С. 174-183.
27. Лазарчук М. О. Соціально-економічні реформи в Китаї: генезис та чинники / М. О. Лазарчук // Вісник Міжнародного слов'янського університету. Сер.: Економічні науки. – 2013. – Т. 16, № 1-2. – С. 117-124.
28. Лахно П. Г. Предпринимательское право Российской Федерации: учебник / П. Г. Лахно, Е. П. Губин. – М.: Норма: ИНФРА-М, 2011. – 532 с.
29. Лебедева Д. Д. Опыт пятилетнего макроэкономического планирования КНР в период экономических реформ / Д. Д. Лебедева // Мировая экономика. – 2015. – № 8(129). – С. 123-127.
30. Ли Теин. Реформы и открытость / Ли Теин. – М.: «Издательский дом «Вече», 2010. – 620 с.
31. Линь Ифу. Китайское чудо: Стратегия развития и экономическая

реформа / Линь Ифу, Цай Фан, Ли Чжоу. – М.: Ин-т Дал. Востока РАН, 2001. – 367 с.

32. Мариненко Н. Ю. Развитие теоретических основ функционирования экономических систем у другой половине XX ст. – на початку XXI ст. / Н. Ю. Мариненко, І. Ю. Крамар // Сучасні моделі розвитку.– 2016. – С. 19-31.

33. Мерніков Г. І. Модернізація України і досвід Китаю / Г. І. Мерніков // Стратегічні пріоритети. – 2011. – № 3(20). – С. 137-145.

34. Мищенко В. В. Государственное регулирование экономики: учебное пособие / В. В. Мищенко, И. К. Мищенко. – Барнаул: Изд-во Алт. ун-та, 2013. – 350 с.

35. Морозова Т. Г. Государственное регулирование экономики / Т. Г. Морозова. – М.: Юнити-Дана, 2002. – 255 с.

36. Мочерний С. В. Економічна теорія: Підручник / С. В. Мочерний. – К.: Видавничий центр «Академія», 2004. – 856 с.

37. Музичук І. В. Критерії класифікації моделей соціально орієнтованої ринкової економіки / І. В. Музичук // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 18: Економіка і право. – 2010. – Вип. 10. – С. 29-35.

38. Наумов И. Н. Стратегия экономического развития КНР в 1996-2020 гг. и проблемы ее реализации / И. Н. Наумов.– Москва, 2001.–200 с.

39. Невоструева Т. Л. Социально-рыночная модель экономики / Т. Л. Невоструева // Вестник Оренбургского государственного университета. – 2004. – №8. – С.45-47.

40. Нижник Н. Р. Державне управління в Україні: організаційно-правові засади: навч. посібник / Н. Р. Нижник, С. Д. Дубенко, В. І. Мельниченко. – К.: Вид-во УАДУ, 2012. – 164 с.

41. Олефір А. Економічна політика Китаю: досвід реформ для України // Підприємництво, господарство і право. – 2018. – №2. – С.53-57.

42. Орешин В. П. Государственное регулирование национальной экономики / В. П. Орешин. – М. : НОРМА, 1999. – 340 с.

43. Осадчая И. М. Словарь бизнес-терминов / И. М. Осадчая. – М.:

Инфра-М, 1998. – 263 с.

44. Островский А. В. Модернизация Китайской модели перехода от плановой экономики к экономике рыночной в ходе экономической реформы / А. В. Островский // Философские науки. – 2015. – № 1. – С. 135-152.

45. Островский А. В. Китайская модель перехода от плановой к рыночной экономике: формы и методы реализации / А. В. Островский // Сравнительный анализ общих черт и особенностей переходного периода в России, Китае и Вьетнаме. – М.: ИД «ФОРУМ», 2012. – С. 115-129.

46. Пасічник Ю. В. Критерії соціально-орієнтованої економіки / Ю. В. Пасічник // Управління у сферах фінансів, страхування та кредиту: тези доповідей II Всеукраїнської науково-практичної конференції. – Львів: Видавництво НУ «Львівська політехніка», 2009. – С. 23–25.

47. Панчишина С. Аналітична економія: макроекономіка і мікроекономіка / С. Панчишина, П. Островерха // Вступ до аналітичної економії. Макроекономіка. – 2006. – 723 с.

48. Пивоварова Э. П. Социализм с китайской спецификой / Э. П. Пивоварова. – М.: ИД «ФОРУМ», 2011. – 352 с.

49. Портяков В. Я. Стратегия реформ: китайский вариант / В. Я. Портяков // Китай, китайская цивилизация и мир. История, современность, перспективы: тез. докл. IV Междунар. науч. конф. – М., 1993. – С. 4-5.

50. Прохоров А. М. Большая советская энциклопедия / А. М. Прохоров. – М.: Сов. энцикл., 1975. – Т. 21. – 640 с.

51. Прудка О. В. Китайський досвід державного стимулювання інноваційної діяльності / О. В. Прудка // Наука, технології, інновації. – 2017. – № 4. – С. 35-45.

52. Пэй Ван. Экспортный сектор в модели экономического развития КНР: Автореферат дис. кандидата эконом. наук: 08.00.14 / Ван Пэй. – М., 2010. – 26 с.

53. Рисин И. Е. Государственное регулирование экономики: учебное

пособие / И. Е. Рисин. – М.: КНОРУС, 2014. – 240 с.

54. Романова Г. Н. Экономические реформы в Китае, их отличие от реформирования в России / Г. Н. Романова // Россия и АТР. – 2008. – №4. – С. 69-83.

55. Рыбалкин В. В. Основы модели шведской экономики / В. В. Рыбалкин // Вестник Московского университета. – 2014. – №5. – С. 61-84.

56. Соловьев А. И. Либерализм: проблемы теоретического и идеологического измерений / А. И. Соловьев // Научный эксперт: научный электронный журнал. – 2010. – Вып. 6. – С. 5-23.

57. Смовженко Т. Енциклопедія для банкіра (теоретична та історична частини) / Т. Смовженко, Г. Стеблій, З. Скринник. – 2012. – 483 с.

58. Стеченко Д. М. Державне регулювання економіки: навчальний посібник / Д. М. Стеченко. – К.: МАУП, 2007. – 176 с.

59. Сурмін Ю. П. Словник системного аналізу в державному управлінні / Ю. П. Сурмін, Л. Г. Штика, В. Д. Бакуменко. – К.: Вид-во НАДУ, 2007. – 148 с.

60. Сусіденко Ю. В. Аналіз стану інноваційної діяльності в Україні / Ю. В. Сусіденко // Актуальні проблеми розвитку економіки регіону. – 2015. – Вип. 11(1). – С. 97-102.

61. Третяк Г. С. Державне регулювання економіки та економічна політика: навч. посіб. / Г. С. Третяк, К. М. Бліщук. – Львів: ЛРІДУ НАДУ, 2011. – 128 с.

62. Фетисов Г. Г. Мировая экономическая мысль: сквозь призму веков. – Т. 3 / Г. Г. Фетисов, А. Г. Худокормов. – М.: Мысль, 2005. – 896 с.

63. Хайек Ф. Познание, конкуренция и свобода / Ф. Хайек. – СПб.: «Пневма», 1999. – 288 с.

64. Халипов В. Ф. Власть: кратологический словарь / В. Ф. Халипов. – М.: Республика, 1997. – 431 с.

65. Хома Н. М. Типологія моделей соціальної держави: аналіз основних підходів / Н. М. Хома // Держава і право. – 2012. – Вип. 56. – С. 618–623.

66. Цзопин Хэ. Социально-экономические основы социалистической

модернизации в КНР: Автореф. дисс. на соиск. уч. степени канд. социол. наук: 22.00.03 / Хэ Цзопин. – М., 2011. – 24 с.

67. Чернелевська О. Л. Побудова ефективної китайської економіки як приклад для наслідування Україною / О. Л. Чернелевська // Держава та регіони. Сер.: Економіка та підприємництво. – 2014. – № 2. – С. 48-52.

68. Чередниченко Г. А. Шведська модель соціального захисту населення: теорія, практика і висновки для України / Г. А. Чередниченко // Український науково-інтелектуальний простір: реалії та перспективи розвитку. – 2011. – С. 77-81.

69. Чередниченко Г. А. Механізм державного регулювання підприємницької діяльності в Україні та напрямки його вдосконалення / Г. А. Чередниченко // Economics and management: problems of science and practice: Collection of scientific articles. Vol. 1 – Verlag SWG imex GmbH, Nürnberg, Deutschland, 2014. – С. 162-167.

70. Чорнодід І. С. Порівняння моделей соціально-орієнтованих економік / І. С. Чорнодід // Технологический аудит и резервы производства. – 2014. – №2(2). – С. 34-38.

71. Щербина В. С. Поняття та види засобів державного регулювання господарської діяльності / В. С. Щербина // Вісник Київського національного університету ім. Т. Шевченко. – 2012. – №94. – С. 10-16.

72. Юсип О. Л. Особливості організації змішаного типу економічної системи Китаю / О. Л. Юсип // Актуальні проблеми державного управління. – 2016. – № 2. – С. 184-191.